

forekommer i § 32, borttaget og erstattet med Indenrigsministeren. Endvidere er i Stykke 2 Amdsudvalgenes Sammensætning fastholdt. Den skal altsaa være paritetisk, 3 Arbejdsgivere og 3 Arbejdere under Ledelse af en Formand, som udpeges af Indenrigsministeren. Men Amdsudvalgenes Beføjelse begrænses til at træffe Afgørelse af, hvorvidt et Arbejde skal betragtes som et Nødhjælpsarbejde, medens de ikke faar Afgørelsen af de Vilkaar med Hensyn til Beskæftigelse og Lønning, som skal fastsættes for dette Arbejde. Derom vil Amdsudvalgene have at gøre Indstilling til Indenrigsministeren, og Arbejdet maa ikke paabegyndes, før denne har godkendt Indstillingen. Endvidere er i Stykke 5 Ordene „Lønvilkaarene og de øvrige Beskæftigelsesvilkaar“ foreslaet erstattet med Ordet „Arbejdsvilkaarene“, som efter alles Opfattelse dækker ganske det samme, har ganske det samme Indhold som de to tidligere anvendte Udtryk. Hvad Vilkaarene for Nødhjælpsarbejdernes Iværksættelse angaar, er de, hvad selve Rammen angaar, nemlig Bestemmelsen om, at de skal fastsættes saaledes, at det paa den ene Side bliver fordelagtigt for de arbejdsløse at faa Beskæftigelse ved disse Arbejder fremfor at oppebære Arbejdsløshedsunderstøttelse og paa den anden Side stadig bliver af Interesse for de paagældende at søge Beskæftigelse ved andet Arbejde, fastholdt, men der er tilføjet den Bestemmelse, at de flest mulige arbejdsløse skal kunne finde Beskæftigelse ved et Nødhjælpsarbejde. Stykke 5, 1ste Punktum, kommer altsaa til at lyde saaledes: „Arbejdsvilkaarene skal ved Nødhjælpsarbejder fastsættes saaledes, at de flest mulige arbejdsløse derved kan finde Beskæftigelse, og at det paa den ene Side bliver fordelagtigt for de arbejdsløse at faa Beskæftigelse ved disse Arbejder fremfor at oppebære Arbejdsløshedsunderstøttelse og paa den anden Side stadig bliver af Interesse for de paagældende at søge Beskæftigelse ved andet Arbejde“. Jeg har (under Forhandlingerne om dette Punkt, hvor man jo fra de forskellige Sider stedse har fremdraget bestemte Forslag, der knyttede sig til bestemte Personers Navne, hævdet, at om saadanne bestemte Fremgangsmaader var der i Lovforslaget overhovedet intet som helst udtalt. Dette er heller ikke Tilfældet med den Ændring, der nu er foreslaet indført. Dette Stykke er nu foreslaet affattet saaledes, at det opfylder det Krav, som naturligvis hele Tiden har maattet stilles til Planlæggelsen af saadanne Ar-

bejder, som jo er Arbejdsløshedsforanstaltninger, nemlig Kravet om, at man søgte derigennem at skaffe Arbejde til de flest mulige, og tillige Kravet om, at disse Arbejder maatte iværksættes paa saadanne Vilkaar, at de indeholdt et Incitament for de vedkommende Arbejdere til snarest muligt at søge ud paa det private Arbejdsmarked.

Jeg har hermed gjort Rede for disse Ændringsforslags Indhold. Det er klart, at naar man i den ellefte Time, ja, lige ved Udløbet af den ellefte Time, skulde naa frem til en Overenskomst angaaende dette betydningsfulde, men ogsaa vanskelige Lovforslag, har der fra de forskellige Sider maattet vises Resignation; man har fra alle Sider maattet stryge Krav, som man i og for sig nok kunde have ønsket opretholdt. Men jeg føler mig overbevist om, at det er en Resignation, som i Virkeligheden bærer sin Løn i sig selv, idet jeg ikke et Øjeblik har underkendt Betydningen af, at dette betydningsfulde Lovværk kunde forlade den høje Rigsdag som Udtryk for Enighed mellem alle Partier. Jeg haaber, at denne Enighed nu er tilvejebragt i Overensstemmelse med Erklæringen fra Udvalget, og jeg skal da ikke opholde mig ved det, der er fulgt efter, med den stærke Udbasunerung gennem en vis Del af Pressen af de Sejre, som man fra visse Sider formener her at have vundet. Jeg skænker gerne de Herrer al den Virak, som de i den Anledning finder Grund til at udøse over sig selv. De interesserede Parter, som faar med Lovens Udførelse i Praksis at gøre, eller som kommer til at leve under Lovens Bestemmelser, vil vide baade at skønne paa og søge Forstaaelse af de Ændringer i Forhold til de hidtil gældende Bestemmelser, der herigennem er gennemført, ligesom jeg heller ikke nærer Tvivl om, at de vil paaskønne det Resultat, som her er naaet ved den Villie til at bøje Opfattelserne mod hinanden, som er kommet til Orde fra alle Sider; og jeg tvivler heller ikke paa, at man i det kommende Kvartal, Januar Kvartal, af indeværende Vinter vil, og navnlig da hvad alle arbejdsløse angaar, paaskønne, at det bliver muligt gennem en Ændring, som jeg endnu ikke har nævnt, at øge Tillægshjælpen til 1 Kr. 50 Ø. pr. Dag. I øvrigt vil disse Dagpenge senere blive ændret med Pristallet, idet en Bestemmelse, hvorved denne Ændring, som forhaabentlig vil komme til at betyde en Nedgang, automatisk indføres, findes i Lovforslaget. Jeg har allerede i